

zvijala. Tu sitnu ribu love njegovi članovi u Dunavcu, rukavu Dunava, i u barama pored njega. Članstvo je dalo obavezu da će u slučaju ponovnih poplava i ove godine sudjelovati u masovnom spasavanju ribe, kako je to i prošle godine činilo.

Članstvo se žalilo na nedovoljno snabdevanje toliko potrebnim pecačkim priborom. Jedva se nekako nabavilo oko tri stotine pecačkih štapova i dve hiljade udica, dok kanapa nigde nisu mogli da nabave.

O ulovu ribe od strane svakog člana vodi se ozbiljna evidencija. O tome se, a na traženje Beogradskog ribarskog gazdinstva, šalju izvještaji na specijalno štampanim formularima, koliko je koga meseca pojedini član ulovio ribe i koju vrstu ribe.

Povodom donošenja novoga Zakona o ribarstvu u NR Srbiji, uprava društva napravila je izvod iz ovoga Zakona i poslala svakom članu zasebno, da se svaki od njih upozna sa svima onim odredbama koje se odnose na pecače i zaštitu ribe u slatkim vodama. Na sve te odredbe bilo je ukazano i na godišnjoj skupštini i s njima se članstvo saglasilo.

Beogradsko pecačko društvo »Dunav« pomoglo je osnivanje pecačkih društava u NR Crnoj Gori. Ono je po traženju sa Cetinja poslalo pedeset komada štampanih društvenih pravila, koja će se podeliti zainteresovanim u cilju osnivanja pecačkih društava.

Kao jedna od glavnih tačaka ove godišnje skupštine bilo je osnivanje saveza pecačkih društava u NR Srbiji sa Kosmetom i Vojvodinom.

Društvo »Dunav« vodi glavnu inicijativu za osnivanje tog saveza, kome žele da pristupe sva ovalka društva pomenute teritorije. U tu svrhu bila su dosada četiri stanika, kojima su prisustvovali delegati svih pecačkih društava u Beogradu. Glavni predmet diskusije bilo osnivanje sama saveza u cilju međusobnog pomaganja radu. Zatim se diskutovalo o donošenju potrebnog saveznog pravilnika, čije bi glavne tačke bile: čuvanje ribolovne dužnosti članova prema budućem savezu, snabdevanje pecača potrebnim materijalom.

Sa inicijativnim odborom za osnivanje saveza stoje u prepisci mnoga pecačka društva iz unutrašnjosti Srbije i Vojvodine.

Izgleda da bi do osnivanja saveza moglo doći u avgustu mesecu ove godine. Tada bi trebao da bude sazvan Beogradu kongres za osnivanje pecačkog saveza.

Skupština je zahvalna redakciji »Ribarstva Jugoslavije« za dosadašnje objektivno izveštavanje o radu ovog društva.

Pošto su svi izveštaji uprave bili jednoglasno primljeni, prešlo se na izbor nove uprave, kojoj je ponovo na čelu stari pionir pecača drug Sava P. Knežević, stolarski radnik. Za sekretara je biran drug Dragomir Čeramilac, urednik časopisa »Njiva« uz dvadeset članova uprave i finansijske kontrole.

Sedište društva je u »Lovačkom domu«, Alekse Nadovića ul. 23.

A. Tadić

Nasađivanje mlada po Zagrebačkom ribarskom društvu

Ministarstvo ribarstva NRH odobrilo je zagrebačkom ribarskom društvu, po predloženom planu, nasađivanje voda, što ih društvo ima u iskorišćavanju, i to Kupčine sa 15.000 komada mlada potočne pastrve, Slapnice sa 12.000 kom. Bregane sa 12.000 kom. Lipovačke Gradne, sa 5.000 kom. Rud. Gradne sa 2.000 kom. Bidrovca sa 2.000 kom. Trnave i Markuševca sa 2.000 kom. Bistrea sa 2.000 kom. Stefanovca sa 2.000 kom. Ukupno će prema tome zagrebačko ribarsko društvo nasaditi 54.000 kom. mlada potočne pastrve.

Ujedno se naknadno odobrilo već izvršeno nasađi-

vanje rijeke Save i njenih rukava sa 6.000 kom. jednogodišnjeg linjaka i sa dva gnijezda smuđeve ikre.

Ministarstvo je društvo uputilo, da ga društvo obavijesti o danu nasađivanja. Ministarstvo će toga dana izaslati svoga predstavnika, da prisustvuje nasađivanju.

Što se tiče dodjele voda za lov matica pastrve, društvo je upućeno od Ministarstva, da podnese posebnu molbu za to. Ministarstvo preporučilo je društvu, da se prije toga stavi u vezu sa ribarskim društvima u Gorskom kotaru i da razmotri mogućnosti osnivanja plivajućih mrijestilišta, koja bi vrlo dobro poslužila svrsi.

Rad Udičarskog društva u Osijeku

U prisutnosti od 234 članova održan je 16. svibnja o. g. masovni sastanak članstva osječkog gornjogradskog Udičarskog društva. Predsjednik drug Ivan Fišer osvrnuo se na radne akcije članstva u prošloj godini. Predsjednik drug Franjo Šomogji govorio je o gradnji društvenog doma na ušću rijeke Karašice u Dravu kao i o svrsi te gradnje, koja se među našim lokalnim zadacima izvodi u okviru Petogodišnjeg plana. Stoga je potrebno, da svi članovi sudjeluju u tome poslu, koji će donijeti koristi ne samo članstvu, nego i ostalim trudbenicima našega grada. Primjer Satničkog ribnjaka, koji je postao

omiljelo izletište osječana, neka služi i kod ovoga pohvata. Dom na Karašici treba dovršiti do mjeseca srpnja, pa je dužnost nas svižu, da se natječemo u radu, kako ne bi sav posao ležao na nekolicini. Taj se rad računa u dobrovoljni rad Narodne fronte. I ako nam narodne vlasti idu mnogo na ruku, ipak postoje poteškoće u pogledu materijala, koje moramo također savladati.

Potpredsjednik i rukovodilac gradnje doma drug Antun Janković apelira na članove obrtnike, da sve što je potrebno, rade na dobrovoljnoj bazi, jer će se moći plaćati samo najnužnije. Predlaže, da se među članstvom

dijele markice od po 50 dinara, što će vrijediti kao dobrovoljni prilog za gradnju i dovršenje doma. Prijedlog je jednoglasno prihvaćen. Za taj novac nabaviti će se materijal i eventualno sniziti dug kod Komunalne banke.

Predsjednik poziva članstvo, neka se ugleda u primjer druga Jankovića, koji je u prošloj godini dao za gradnju doma na Karašici 900 sati dobrovoljna rada, a i ove godine ta je obaveza već izvršena s nekoliko stotina sati.

Tajnik drug Branko Kolonić čita okružnicu Ministarstva ribarstva broj 9459 od 25. IV. 1949. o državnim

ribolovnicama te daje upute u toj stvari. Upoznava članstvo, da se strogo pridržava propisa u lovostaji, o najmanjoj mjeri, kao i o obavezi prijavljivanja ulova ribe. Prema planu rada za godinu 1949. imenovano je iz redova članstva pet pomoćnih čuvara ribolovišta i kontrolora ribolovaca, te poziva članstvo, da se drži ribolovnog reda i općih zakonskih propisa.

Društvo je nabavilo izvjesnu količinu udica, te ih na samu sastanku podijelilo članovima, pa ako uspije nabaviti i drugi pribor, bit će i taj razdijeljen među članstvo.

R. H. L.

Snabdevanje Beograda svežom ribom

Kako smo u jednom od prošlih brojeva našeg lista izvestili, da će se Beograd redovno snabdevati svežom ribom, to se sada svakodnevno ostvaruje.

Pored velikih količina povrća i čestog davanja mesa, riba igra vrlo veliku ulogu u svakodnevnom snabdevanju Beograda životnim namirnicama. Svakog dana ima na beogradskim pijacama i po restoranima sveže morske i slatkovodne ribe uz slanu ribu.

To omogućuje veliki lov ribe na Jadranu i slatkovodne na Dunavu i Ečki.

Gradsko poduzeće za ribu u Beogradu sklopilo je sporazum sa Glavnom direkcijom preduzeća »Riba« u Zagrebu, da preko svojih ekspozitura u Splitu, Zadru i Rijeci isporuči Beogradu u ovoj sezoni do tri stotine vagona ribe. Isto tako napravljen je ugovor i sa Ministarstvom saobraćaja da se riba brže i bez zadržavanja dopremiljuje svakodnevno u Beograd. Riba je pakovana u sanducima s ledom. Na željezničkoj stanici u Beogradu svaki transport ribe dočekuju desetina kamiona, koji ribu odmah prevoze direktno na beogradske pijace, gde se nalaze velike prodavnice. Za sada postoje prodavnice samo na redovnim beogradskim pijacama, a moguće da se otvore i po drugim krajevima grada.

Za sada je sa mora dovažana najviše sardela. Redovno stiže od jedan do tri vagona, katkada i po šest vagona morske ribe dnevno.

Osim morske ribe prodaje se u Beogradu svakodnevno i veća količina slatkovodne ribe, najviše šarana, dopremljene iz Apatina i Ečke.

Sva ova riba ne prodaje se samo na pijacama, već se ona deli i preko sindikalnih podružnica njihovu članstvu, a daje se i za jelo u menzama i radničko-službeničkim restoranima.

Osim sveže morske i slatkovodne ribe, u Beogradu se prodaje i posoljena slatkovodna riba, najviše šarana i ukljeva, i to u velikim količinama. Soljene šarane najviše troše seljaci iz okoline Beograda.

Cena sveže i slane ribe u potpuno slobodnoj prodaji bez ikakvih ograničenja kreće se od 20 do 80 dinara po kilogramu.

U posljednje vreme Beograd je dobro snabdeven i ribljim konzervama sardina, a neko vreme bilo je dosta i slanah sardela.

Ove količine ribe, koje se svakodnevno prodaju u Beogradu, omogućuju da je snabdevanje ovoga grada životnim namirnicama sada znatno bolje nego u prošloj godini.

A. T.

Kako možemo osigurati dovoljan broj rasplodne ribe salmonida?

(Nastavak članka iz br. 3—4. »R. J.«)

II. Loviti matice u otvorenim vodama preko cijele godine i kod lova izabirati odrasle i za rasplod sposobne ženke i mužjake, te njih držati u ribnjaku ili ograđenom dijelu toka do mrijesta. Ovaj lov može se provoditi bilo da se love isključivo matice, bilo da se lovi i konzumna i matična riba zajedno. U prvom slučaju, odabiru se samo odgovarajuće matice, dok se sva ostala ulovljena riba, osim bolesnih, lovom ozljeđenih i sličnih odmah vraća natrag u vodu. U drugom slučaju, prvo se izabere za rasplod sposobna riba a sva ostala, osim mlade nedorasle pastrve, koja se vraća u vodu, upotrebljava se za konzum.

Prednost ovoga načina snabdijevanja matičnom ribom u glavnom je ta, što se lov može provoditi u najpovoljnije vrijeme obzirom na vodostaj, toplinu vode, toplinu zraka i radnu snagu, te što je osigurana stanovita

množina ikre od tih matica. Manjkavosti su te, što se te matice moraju smjestiti u odgovarajući ribnjak ili dio toka i što se moraju dalje uzgajati i hraniti, a sve to povećava proizvodne troškove za oplođenu ikru odnosno mlađ.

Lov matične ribe provada se redovito u ljetnim mjesecima kada je vodostaj najniži a toplina vode odnosno zraka najveća. I kod ovoga lova, treba posvetiti naročitu pažnju izboru mreža i drugih sredstava za lov pogotovo, ako se love isključivo matice, te prevozu žive ribe do mjesta smještaja. Mreže moraju biti ispletene od mekše deblje špage, kako bi riba bila mrežom čim manje ozleđena. Promjer oka kod ovakovih mreža ne smije biti veći od 20 mm zbog sitne pastrve, koja se vrlo lako ozleđi i ugine u samom oku nastojeći, da se kroz njega provuče i mreže oslobodi. Ti gubici su to veći što je veći